

COMETA BRANCA NA SINGRADURA DUN BRANCO RONSEL

POETIZADOR

*Entre as casulas abertas dos soños perdidos na distancia
résgase o mouro da noite nun amor inxente de luz
e albíscase a cabalo dunha estrela que leva xácomas de prata
nas bocas abertas dos ángulos abouxados de ben.
Pousado entre os nimbos das nubes, nas escumas dos algodóns da noite,
percorrendo as enerxías que relustran nas bibliotecas do saber do ceo,
e tráenos parágrafos de pensamentos para as librarías da terra
facendo nunha cometa branca a singradura dun branco ronsel.*

TODOS

*“Nun pobre alboio en Begonte
de pedra xunta ao camiño,
entre a rubia e a cachena
veu a nacer o meniño
encoiro coma os carballos
que están á beira do río.
Ladran os cans e O Ladra
é testemuña e vestixio”.*

POETIZADOR

*Pallas pousadas no xergón fornecido das frías pedras.
Atlante espido que sostén a idea do portal á luz de Venus.
Semellanza do home arroubado en neno que enxerga a Deus.
Picariño saudoso no cadrante morfolóxico dunha Gallaecia que morre,
mais el nace afouto para falar a lingua que dos celtas os homes aledan,*

*para dicir as verdades que fan tremer as bóvedas celestiais,
para defender aos pobres do global e a xustiza tiránica do mal.*

TODOS

*“Belén resoa en Begonte
onde queira que se escoite,
dende o fondo da noite
e tan cerquiña do tren”.*

POETIZADOR

*Queceron alentos das vacas no portal aberto á liberdade do ser
e aburan as mechas das ideas no portalón da igualdade,
na cova do sentimento que se ata en lazadas de amor,
no tobo da caridade que fai aterrar os ídolos egoístas do existir.*

OS BEGONTINOS

*“Nabizas nas leiras
á beira do río
cuberto de frío.
A este neno do alén
darémoslle o caldo
con unto e rustrido
para quentarlle o corpo,
as mans e o sentido”.*

POETIZADOR

*Choven silencios de eternas verdades e as falopas cravuñan as horas.
Brema nos corazóns por ver o Belén moverse:
Xosé Domínguez... creador dunha quimera na ilusión das horas.
Xosé Rodríguez... trinta e oito anos artellando tornecelos.
Electrónica e idea na inocencia da fe e da técnica.*

*Dous meses de delirio e fantasía no percorrer dos días,
no Begonte que aluma certas figuras no retrato das metáforas,
no buligar cadencioso de máis de trinta e oito anos, e de preto corentón,
no sentir deste museo onde aluma a estrela,
onde a noite é misterio,
onde a luz é o ser*

BEGONTINOS

*“É un Chairego de soños
e teremos que inscribilo
de Begonte no Concello.
Por nome será Xesús
e Deus tamén de apelido”.*

TODOS

*“Nun pobre alboio en Begonte
de pedra xunta ao camiño,
entre a rubia e a cachena
veu a nacer o meniño
encoiro coma os carballos
que están á beira do río.
Ladran os cans e O Ladra
é testemuña e vestixio;
vindo a traelo a cegoña,
peza nova do destino”.*